

❧ 119. MEKTUP ❧

١١٩- ﴿ الْمَكْتُوبُ التَّاسِعَ عَشَرَ وَالْمِائَةَ : إِلَى أَمِيرِ مُحَمَّدٍ نُعْمَانَ فِي التَّرغِيبِ فِي صُحْبَةِ الشَّيْخِ الْمُقْتَدَى بِهِ وَبَيَانِ أَنَّ الْكَمَالَ يُجِيزُونَ بَعْضَ مُرِيدِهِمُ النَّاقِصِينَ بِتَعْلِيمِ الطَّرِيقَةِ أَحْيَانًا بِوَاسِطَةِ بَعْضِ نِيَّاتِ صَالِحَةٍ وَأَغْرَاضِ صَاحِبَةٍ ﴾

وَصَلَ الْمَكْتُوبُ مِنْ جَانِبِ خِدْمَةِ أَمِيرِ هَذَا الطَّرِيقِ يُنَاسِبُ لَهُ الْجُنُونُ وَقَدْ وَرَدَ فِي الْخَبَرِ "لَنْ يُؤْمِنَ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُقَالَ إِنَّهُ مَجْنُونٌ" فَمَنْ كَانَتْ بِهِ جَنَّةٌ كَانَ فَارِعًا مِنْ تَدْبِيرِ أُمُورِ النَّاسِ وَالْأَوْلَادِ وَتَيَسَّرَتْ لَهُ الْجَمْعِيَّةُ مِنَ التَّفَكُّرِ فِي كَذَا وَكَذَا وَهَذَا الْجُنُونُ مَوْدُوعٌ فِي جِبِلَّتِكُمْ وَلَكِنَّكُمْ تَدْفِنُونَهُ وَتَكْتُمُونَهُ بِعَوَارِضٍ لَا طَائِلَ فِيهَا فَمَاذَا نَفْعُكُمْ وَيَفْهَمُ فِي هَذَا الْكَسْبِ عَدَمُ الْمُنَاسَبَةِ جِدًّا يَنْبَغِي أَنْ تُدَارِكَهُ سَرِيعًا وَأَنْ تَرْفَعَ الْبُعْدَ الصُّورِيَّ مُعْتَقِدًا عَدَمَ الْإِسْطِطَاعَةِ فَإِنَّ جَمْعِيَّةَ هَذِهِ الطَّائِفَةِ وَرَاءَ جَمْعِيَّةِ سَائِرِ الْخَلْقِ وَأَسْبَابُ جَمْعِيَّةِ الْخَلْقِ بَاعْتَهُ عَلَى تَفْرِقَةِ هَذِهِ الطَّائِفَةِ فَيَنْبَغِي التَّشَبُّثُ بِأَسْبَابِ تَفْرِقَةِ الْخَلْقِ حَتَّى تَحْصُلَ الْجَمْعِيَّةُ فَإِنْ أُعْطِيَتْ هَذِهِ الطَّائِفَةُ جَمْعِيَّةٌ فِي جَمْعِيَّةِ سَائِرِ الْخَلْقِ يَنْبَغِي أَنْ يَخَافَ مِنْهَا وَأَنْ يَلْتَجِيَ إِلَى جَنَابِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ لِئَلَّا تَكُونَ تِلْكَ الْجَمْعِيَّةُ آفَةٌ الرُّوحِ وَلَا يَنْبَغِي الْقِيَاسُ عَلَى أَحْوَالِ فُلَانٍ وَفُلَانٍ فَإِنَّ قَبْلَ التَّمَامِ كُلَّهُ مَرَاتِبُ التَّقْصَانِ عَلَى تَفَاوُتِ دَرَجَاتِهَا ﴿ع﴾: وَلَا تَسْتَقِلُّ صَاحِبُ فِرَاقِ الْأَحْبَةِ * وَأَعْطَاءُ الْإِجَازَةِ لِتَعْلِيمِ الطَّرِيقَةِ بَعْضَ الْمُرِيدِينَ قَبْلَ بُلُوغِ دَرَجَةِ الْكَمَالِ مِنْ عَادَةِ مَشَائِخِ الطَّرِيقَةِ قَالَ الْخَوَاجَةُ بَهَاءُ الدِّينِ النَّقْشَبَنْدِ قُدَسَ سِرُّهُ لِمَوْلَانَا يَعْقُوبَ الْجَرَجَنِيِّ بَعْدَ تَعْلِيمِ الطَّرِيقَةِ وَتَسْلِيكِهِ بَعْضَ الْمَنَازِلِ يَا يَعْقُوبُ كُلَّمَا وَصَلَ مِنَّا إِلَيْكَ أَوْصِلْهُ إِلَى الْخَلْقِ وَالْحَالِ أَنَّهُ قَالَ لَهُ تَكُونُ بَعْدِي فِي خِدْمَةِ عَلَاءِ الدِّينِ وَاشْتَغَلْ هُوَ

بَاكْثَرِ أَمْرِهِ فِي خِدْمَةِ الْخَوَاجَةِ عَلَاءِ الدِّينِ حَتَّى عَدَّهُ مَوْلَانَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ الْجَامِيُّ
فِي النَّفَحَاتِ فِي عِدَادِ مُرِيدِي الْخَوَاجَةِ عَلَاءِ الدِّينِ أَوَّلًا ثُمَّ نَسَبَهُ إِلَى الْخَوَاجَةِ
النَّقْشِبَنْدِ ثَانِيًا وَبِالْجُمْلَةِ أَنَّ عِلَاجَ هَذِهِ التَّفَرُّقَةِ هُوَ صُحْبَةُ أَرْيَابِ الْجَمْعِيَّةِ وَقَدْ كَتَبُوا
مُكَرَّرًا وَمُؤَكَّدًا وَسَمِعْنَا أَيْضًا أَنَّ مَوْلَانَا مُحَمَّدًا صَدِيقَ اخْتَارَ الْعَسْكَرِيَّةِ وَتَرَكَ وَضَعَ
الْفُقَرَاءِ وَطَوَّرَهُمُ الْوَيْلَ كُلَّ الْوَيْلِ لِمَنْ يَنْحَطُّ مِنْ أَعْلَى عَلَيْنَ إِلَى أَسْفَلِ سَافِلِينَ
وَحَالُهُ لَا يَخْلُو عَنْ أَحَدِ الْأَمْرَيْنِ أَمَّا أَنْ يُعْطَى الْجَمْعِيَّةُ فِي الْعَسْكَرِيَّةِ أَوْ لَا فَإِنْ
أُعْطِيَتْهَا فَشَرٌّ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ فَاشَدُّ "رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ" وَالسَّلَامُ .

﴿ TÜRKGÇE ANLAMAMI ﴾

Bu mektup Mîr Muhammed Nu'mân'a¹⁷⁰ yazılmış olup kendisine uyulan şeyhin sohbetine teşvik ve kâmil şeyhlerin iyi niyetler ve sahih gâyelerle bazen bazı noksan müritlerinin tarikat öğretmelerine izin vermesini açıklamaktadır.

Mîr hazretleri tarafından gönderilen mektup ulaştı.

"Delilik/Divânelik" bu yola uygun düşer. Şöyle bir hadis-i şerif vardır: "Sizden biç kimse kendisine 'deli' denilmedikçe mümin olmaz."¹⁷¹

¹⁷⁰ Mîr Muhammed Nu'mân Bedahşî (ö.1058/1648). Tam adı Nu'man b. Şemseddin b. Celâleddin b. Hamîdüddin el-Huseynî el-Bedahşî'dir. İmam-ı Rabbânî'nin halifelerindendir. Semerkand'da dünyaya geldi. 1058/1648'de Fekberâbâd'da vefat etti. İmam-ı Rabbânî en fazla mektubu bu zâta göndermiştir. İmam'ın bu zâta gönderdiği mektupların sayısı otuz dört'tür. (Muhammed Hâşim Kışmî, Berekât, s. 375-377, Berekât Yayınevi, İstanbul 1980; Doç. Dr. Ethem Cebecioglu, İmam-ı Rabbânî Hareketi Ve Tesirleri, s. 161-162, Erkam Yayınları, İstanbul 1999). Mîr Muhammed Nu'mân'ın "Risâle-i Sülûk" adlı bir kitabı vardır. Bu kitap 1969 yılında, Karaçi'de, Gulâm Mustafa Hân tarafından yayınlanmıştır (Necdet Tosun, Bahâeddin Nakşibend, s. 362, İnsan Yayınları, İstanbul 2002).

¹⁷¹ Bu hadis için bkz. C. 1, Mektup 65'deki ilgili dipnot.

Bir kimsede delilik varsa, insanların ve çocuklarının işlerini yönetmekten kurtulmuş olur. Böylece de o kişinin, şu bu gibi dünya işlerini düşünmekten uzaklaşarak derlenip toparlanması (cem'iyet hali) kolaylaşır.

Dîvânelik sizin tabiatınızda vardır ancak faydasız bir takım arızalar sebebiyle siz onu saklıyor ve gizliyorsunuz. Bunun için ne yapılabilir ki!

Bu edinimde ciddi bir uygunsuzluk görülmektedir. Onu en hızlı şekilde tedarik etmeli ve gücün yetmediğine inanarak şekli uzaklığı da ortadan kaldırmalısın. Çünkü bu tâifenin cem'iyeti¹⁷² diğer halkın cem'iyetinin ötesindedir. Halkın cem'iyetinin sebepleri bu tâifenin tefrikasına¹⁷³ sebep olur. O halde halkın tefrika sebeplerine sıkıca sarılmak gerekir ki cem'iyet gerçekleşsin. Şayet bu tâifeye diğer halkın cem'iyeti içinde bir cem'iyet verilirse bu cem'iyetten korkmalı ve ruha zarar vermemesi için Hakk Subhânehû'nun zâtına iltica etmelidir. Bunu felan kişilerin durumlarına kıyas etmemeli. Çünkü dereceleri farklı olsa da tamama (nihâyete) ulaşmamış olan mertebeler birer eksikliklidir.

"Ey arkadaş! Dostların fırakını küçük görme!" (Şiir).

Kemâl derecesine ulaşmadan önce bazı müridlere tarikat öğretme izni vermek bu tarikatın büyüklerinin âdetindendir. Hâce Bahâuddîn Nakşibend (Kuddise Sirruhû) tarikatı öğretip bazı makamlara ulaşmasını sağladıktan sonra Mevlânâ Ya'kûb Çerhî'ye¹⁷⁴ demiştir ki: *"Yâ Ya'kûb, bizden sana ulaşan her şeyi balke ulaştır."* Aynı zamanda ona şöyle de demişti:

¹⁷² Cem'iyet: Açıklaması için bkz., 83. mektup dipnotu.

¹⁷³ Tefrika için bkz. C. 1, Mektup 4'teki ilgili dipnot.

¹⁷⁴ Mevlânâ Ya'kûb Çerhî, Şâh-ı Nakşibend Hazretlerinin önde gelen halifelerdendir (Abdurrahman Câmî, Nefehât, Lâmi'î Çelebî tercüme ve şerhi, s. 437, İstanbul, tarihsiz). Tam adı Ya'kûb b. Osmân b. Mahmûd b. Muhammed Gaznevî Çerhî Serrezi'dir. Afganistan'ın Kâbil ve Gazne şehirleri arasındaki Logar (Lûger) eyâletinin Çerh kasabasında ya da Çerh'in Serrez köyünde doğdu. Vefat tarihiyle ilgili kaynaklarda h. 816, 824, 838, 851 şeklinde farklı bilgiler olsa da Ubeydullah Ahrâr'ın, kendisine 834 (1430-31) senesi civarında intisâb ettiği bilindiğine göre 838 veya 851 senesinde vefat etmiş olmalıdır. Kabri Tacikistan'ın başkenti Duşanbe'ye 5 km. uzaklıkta olan Hisar'ın Hulgâtû köyündedir. Eserlerinden bazıları şunlardır: Tefsîr-i Ya'kûb-i Çerhî, Risâle-i Unsiyye, Risâle der İlmi Ferâiz, Risâle-i Nâiye (Neynâme), Mîsbâh Muktebis mine'l-Mesâbih (Necdet Tosun, Bahâeddîn Nakşibend, s. 147, 150-153, İnsan Yayınları, İstanbul 2002).

"Benden sonra Alâuddîn'in hizmetinde olursun."¹⁷⁵ Bu yüzden o, vaktinin çoğunu Hâce Alâuddîn (Attâr)in¹⁷⁶ hizmetinde geçirmiştir. Hatta Mevlânâ Abdurrahman Câmî¹⁷⁷ Nefehât¹⁷⁸ adlı kitabında onu ilk başta Hâce Alâuddîn'in müritleri arasında saymış, daha sonra ise Hâce Nakşibend'e nisbet etmiştir.¹⁷⁹

Özet olarak söylersek bu tefrikanın ilacı cem'iyet ehlinin sohbetidir, onlarla beraber olmaktır.

Hem de te'kid ederek defalarca yazdılar ve biz de duyduk ki Mevlânâ Muhammed Sıddîk dervişleri terk ederek askerliği yeğlemiş.

Yazıklar olsun yüceliklerin en yücesinden, aşığaların en aşığına düşenlere.

O artık şu iki durumdan biriyle karşı karşıyadır: Ya askerlikte kendisine cem'iyet verilir; ya da verilmez. Eğer bu durumda kendisine cem'iyet verilirse bu şerdir; eğer verilmezse daha ağır bir şerdir.

"Rabbimiz, bizî doğru yola ilettikten sonra kalblerimizi eğiltme, bize katından bir rahmet ver, kuşkusuz sen çok bağış yaparsın." (Âli İmrân, 8)

Vesselâm.

¹⁷⁵ Çerhî, Risâle-i Unsiyye, s. 15 (bkz. Necdet Tosun, Bahâeddîn Nakşibend, s. 149, İnsan Yayınları, İstanbul 2002).

¹⁷⁶ Alâuddîn Attâr: Muhammed b. Muhammed el-Buhârî (ö. 802/1400). Hârizm'den Buhara'ya göç eden bir tüccarın oğludur. Babası vefat edince kendisine düşen mirası almayıp Buhara'daki medreselerden birinde zâhidâne bir hayat sürmeye başladı. Tesadüfen bu medreseye uğrayan Hâce Bahâuddîn Nakşibend (k.s) durumunu beğenince onu manevî evlat edindi ve kızıyla evlendirdi. Kısa sürede Nakşibend Hazretlerinin en seçkin müridi oldu ve mübtedîlerin terbiyesiyle görevlendirdi. Bahâuddîn Nakşibend Hazretleri 791'de (1389) vefat edince, daha önce halife tayin ettiği Muhammed Pârâsa da dahil olmak üzere bütün müritleri Alâuddîn Attâr'a biat ettiler. Buhara'da on yıl irşad faaliyetinde bulunduktan sonra 2 Receb 802 (28 Şubat 1400) tarihinde hastalandı. Yakında öleceğini söyleyerek müridlerine sünnete sınıksı bağlı kalmalarını, Nakşibendî tarikatı usullerine her zaman riayet etmelerini ve arkasından yas tutmamalarını vasiyet etti. Buhara yakınlarındaki Çağâniyân (veye Nevçagâniyân) köyünde toprağa verildi. Meşhur âlim Seyyid Şerîf Cürcânî'de Attâr Hazretlerinin müridlerinden. Bkz. T.D.V. İslâm Ansiklopedisi, II/319-320.

¹⁷⁷ Mevlânâ Abdurrahmân Câmî, 817/1414 senesinde Horasan'ın Câm şehrinin Hareircid kasabasında doğmuştur. Tam adı Nüreddin Abdurrahmân b. Nizâmeddin Ahmed Câmî'dir. Daha ziyâde Molla Câmî ünvanıyla tanınır. Sa'deddin Kaşgârî'ye intisâb etti. Şeyhinin ölümünden sonra Ubeydullah Ahrâr'dan da istifade etti. 898/1492'de Herat'ta vefat etti.

¹⁷⁸ Nefehâtü'l-Uns min Hazarâtü'l-Kuds, Mevlânâ Câmî'nin meşhur eseridir.

¹⁷⁹ Bkz. Abdurrahman Câmî, age, s. 436-437.

﴿ KELİME ANLAMI ﴾

119. إِلَى الْمِيرِ Yüz on dokuzuncu mektup الْمَكْتُوبُ التَّاسِعَ عَشَرَ وَالْمِائَةَ : < 119. فِي التَّرْغِيبِ (Ne hakkında?) Mîr Muhammed Nu'man'a yazılmıştır مُحَمَّدٌ نُعْمَانُ Teşvik hakkındadır (Neye?) Şeyhin sohbetine (Öyle şeyli ki) فِي صُحْبَةِ الشَّيْخِ Ve şunun beyanındadır ki; أَنَّ الْكُمَّلَاءَ Kendisine uyulan وَيَّانِ كَمَالٌ كَمَالٌ Kâmil şeyhler izin veriyorlar (Kime?) بَعْضُ مُرِيدِهِمْ Bazı müridlere (Öyle müridler ki) بِتَعْلِيمِ الطَّرِيقَةِ Eksik olan (Ne için izin veriyorlar?) النَّاقِصِينَ Tarikatı öğretmeleri için (Ne zaman?) أحياناً Bazen (Neye?) بِبَعْضِ نِيَّاتٍ Bazı niyetlerle (Öyle niyetler ki) وَأَغْرَاضٍ صَالِحَةٍ İyi olan Ve Sahih gayelerle >

مِيرِ'İN ZÂT-ı ALİLERİ Mîr'in zât-ı alileri مِنْ جَانِبِ خِدْمَةِ الْمِيرِ (Nerden?) مَكْتُوبٌ Mektup ulaştı وَصَلَ الْمَكْتُوبُ وَقَدْ أَلْحَنُونَ Delilik (Ne?) بِنَاسِبٍ لَهُ Bu yol Ona uygun düşer (Neden?) هَذَا الطَّرِيقُ Vârit olmuştur (Nereden?) فِي الْخَبَرِ "Sizden birisi iman etmiş olamaz فَمنَّ أَنَّهُ مَحْنُونٌ O delidir!" Ta ki; deninceye kadar (Neden?) حَتَّى يُقَالَ Kimde olursa (Neden?) جَنَّةٌ Delilik KAN FARĞA Kurtulmuş olur (Neden?) كَانَ فَارِغًا Ve onun وَتَيَسَّرَتْ لَهُ İşlerini yönetmekten İnsanların ve çocukların اُمُورِ النَّاسِ وَالْأَوْلَادِ için mümkün olur (Neden?) مِنَ التَّفَكُّرِ Düşünmekten kurtulup, toparlanma (Cem'iyyet Hâli) (Ne konuda düşünme?) فِي كَذَا وَكَذَا Şu, bu gibi dünya işleri konusunda Sizin tabiatınıza (Neye?) فِي جِبَلَتِكُمْ Konmuştur (Neden?) مَوْذُوعٌ Bu delilik وَهَذَا الْجَنُونُ BİR takım arızî sebeplerle (Öyle nedenler ki) لَمْ يَأْتِ فِيهَا Yaranı olmayan فَمَاذَا نَفْعُ فِي هَذَا الْكَسْبِ Anlaşılmaktadır (Neden?) وَيَفْهَمُ Bu elde AN İZDAR Kİ Gerekir (Neden?) أَنْ تُدَارِكَهُ Ciddi bir uygunsuzluk عَدَمُ الْمُنَاسَبَةِ جِدًّا Onu telâfi etmen سَرِيعًا Hızlı bir şekilde وَأَنْ تَرْفَعَ Ve ortadan kaldırmak (Neye?) الْبُعْدَ

فَإِنَّ GÜCÜN yetmediğine عَدَمَ الْإِسْطَاعَةِ (Neye?) İnarak (Neye?) Şekli uzaklığı Şekli vürü DİĞER وَرَاءَ جَمْعِيَّةٍ سَائِرِ الْخَلْقِ (Nedir?) Zira bu tâifenin cem'iyeti جَمْعِيَّةٍ هَذِهِ الطَّائِفَةِ MAHLUKATIN cem'iyetinin وَأَسْبَابُ جَمْعِيَّةِ الْخَلْقِ MAHLUKATIN cem'iyetinin sebepleri بَاعْتَهُ (Nedir?) Götürücüdür (Neye?) Bu tâifenin عَلَى تَفْرِقَةِ هَذِهِ الطَّائِفَةِ O halde sıkıca sarılmak gerekir (Neye?) بِأَسْبَابِ تَفْرِقَةِ الْخَلْقِ Ta ki cem'iyet meydana gelsin حَتَّى تَحْصُلَ الْجَمْعِيَّةُ MAHLUKATIN tefrika sebeplerine تَفْرِيقِهَا GELSİN EĞER bu tâifeye bahşedilirse (Neye?) جَمْعِيَّةٍ Cem'iyet Hâli فِي جَمْعِيَّةٍ سَائِرِ الْخَلْقِ (Nedir?) DİĞER mahlukatın cem'iyetleri arasında GEREKİR أَلَى جَنَابِ الْحَقِّ (Nime?) Ve sığınmak (Nime?) وَأَنْ يَلْتَجِئَ Ondan korkmak (Neye?) أَنْ يَخَافَ مِنْهَا (Nedir?) تِلْكَ الْجَمْعِيَّةُ (Neye?) Olmasın diye (Neye?) لِفَلَا تَكُونَ (Nime?) Hak Sübhânehü'nün zâtına سُبْحَانَهُ Bu cem'iyet (Neye olmasın?) أَفَةُ الرُّوحِ Ruhun afeti Bunu kıyas etmek (Neye?) فَالْأَنْوَاعُ كُلُّهَا FALAN FILANIN hallerine عَلَى أَحْوَالِ فَلَانٍ وَفُلَانٍ (Neye?) Zira tamamen ulaşmadan önce vardır (Neye?) مَرَاتِبُ التَّقْصَانِ Noksanlık mertebeleri عَلَى وَلَا تَسْتَقِيلُ صَاحِبُ: ﴿ع﴾ Mısra: DERECELERİNİN farklılığına göre تَفَاوُتِ دَرَجَاتِهَا İCÂZET وَأَعْطَاءُ الْإِحَازَةِ فِرَاقِ الْأَحْبَةِ (Neye?) Dostlardan ayrılığı arkadaş, küçük görme! (Neye?) بَعْضُ الْمُرِيدِينَ (Nime?) Tarikat öğretimi için تَعْلِيمِ الطَّرِيقَةِ / izin vermek (Nime?) كَمَالِ دَرَجَةِ الْكَمَالِ (Neye zaman?) KEMÂL derecesine ulaşmadan önce قَالِ الْخَوَاجَةُ بَهَاءُ (Nedir?) Tarikat şeyhlerinin adetlerindedir مِنْ عَادَةِ مَسَائِخِ الطَّرِيقَةِ (Nedir?) Hâce Bahâuddîn Nakşibend (k.s.) dedi: (Nime?) لِمَوْلَانَا تَارİKَاتِ بَعْدَ تَعْلِيمِ الطَّرِيقَةِ (Neye zaman?) Mevlâna Yakup Çerhî'ye وَتَسْلِيكِهِ öğrettikten BAZI مَنَا الْيَلِكِ (Nime?) Ulaşan her şeyi كَلَّمَا وَصَلَ EY Yakup! BİZDEN sana أَوْصَلُهُ (Nime?) Onu ulaştır (Nime?) وَالْحَالُ إِلَى الْخَلْقِ O, Halka HÂLİ O, تَكُونُ بَعْدِي (Nime?) Benden sonra olursun (Nedir?) فِي خِدْمَةِ عَلَاءِ الدِّينِ Alâuddîn'in hizmetinde Bu yüzden o meşgul Hâce Alâuddîn'in فِي خِدْمَةِ الْخَوَاجَةِ عَلَاءِ الدِّينِ Vaktinin çoğunda بَاكْثَرِ أَمْرِهِ olmuştur

hizmetinde عَدَّه Hatta onu saydı (N(ime?)) Mevlâna
 Abdurrahman Gâmi (N(ereder?)) فِي النَّفَاهَاتِ 'Nefâhat'ında (N(e saydır?)) فِي عِدَادٍ مُرِيدِي
 ثُمَّ نَسَبَهُ Sonra İlk önce Hâce Alâüdîn'in müridleri arasında أَوَّلًا Hâce Nakşibend'e ثَانِيًا İkinci olarak
 onu nispet etmiştir (N(ime?)) إِلَى الْخَوَاجَةِ النَّقْشِبَنْدِ Hâce Nakşibend'e Özetle: هَذِهِ التَّفْرِقَةُ Özetle: (N(edir?)) Bu tefrikanın (manevi dağınıklık) ilacı (N(edir?))
 مُكْرَرًا Yazdılar وَقَدْ كَتَبُوا Cem'iyyet erbâbının sohbetidir هُوَ صُحْبَةُ أَرْبَابِ الْجَمْعِيَّةِ
 أَنَّ مَوْلَانَا مُحَمَّدًا صَدِيقٌ Biz de işittik ki; وَسَمِعْنَا أَيضًا Defalarca ve ısrarla وَمَوْكِدًا
 Mevlâna Muhammed Sıddık إِبْتَخَارَ الْعَسْكَرِيَّةِ Askerliği seçmiş Ve terk etmiş
 الْوَيْلَ كُلِّ وَطَوَّرَهُمْ Dervişlerin ortamını وَضَعَ الْفُقَرَاءَ (N(eyir?)) Ve onların durumunu
 يُولَى مِنْ أَعْلَى عَلِيَيْنِ Inene (N(erden?)) لِمَنْ يَنْحَطُّ (N(ime?)) Çok yazıklı.. Yazıklı الْوَيْلَ
 وَحَالُهُ Aşağıların aşağısı konumuna (N(ereye?)) إِلَى أَسْفَلِ سَافِلِينَ Aşağıların aşağısı konumuna
 Onun hâli لَا يَخْلُو Boş kalmaz (N(elden?)) عَنْ أَحَدِ الْأَمْرَيْنِ İki durumun birinden
 أَوْ لَا فِي الْعَسْكَرِيَّةِ Askeriyede (N(ereder?)) Ya kendisine Cem'iyyet Hâli verilir (N(ereder?)) أَمَّا أَنْ يُعْطَى
 Veya verilmez EĞER VERİLİRSE فَشَرٌّ Bu şerdir EĞER VERİLMEZSE وَانْ لَمْ يُعْطَ EĞER VERİLMEZSE
 بَعْدَ إِذْ كَالْطَّرِيقِ قُلُوبَنَا "Ey Rabbimiz! Kalplerimizi eğriltme" فَشَدُّ Bu daha da şerdir رَّبَّنَا "Ey Rabbimiz! Kalplerimizi eğriltme"
 Bizi doğru yola ilettikten sonra وَهَبْ لَنَا Ve bize ver لَدُنْكَ Katından (N(e?))
 Selam وَالسَّلَامُ Çok bağışlayansın أَنْتَ الْوَهَّابُ Kuşkusuz sen اِنَّكَ Rahmet رَحْمَةً
 ile

